

[Indenrigsministeren]

udenlandsk indkomst. Udenlandsk indkomst er et begreb, som er kommet op som et betydeligt tvivlsspørgsmål kommunerne imellem, altså hvorvidt skatten af den tilfalder den kommune, hvor selskabet har sit hovedsæde, eller fordeles i overensstemmelse med løningsreglen.

Et andet spørgsmål, som er kommet op, er, at den i øvrigt almindeligt accepterede lønfordelingsregel inden for pengeinstitutternes kreds har været sat under diskussion her på det seneste. Så føler jeg det rigtigt, at Folketinget kommer ind i billedet og tager stilling til, om man er enig med regeringen i det forslag til fordelingsregler, som jeg her har fremsat.

Jeg vil gerne understrege, at nogle af de beløb, vi taler om i forbindelse med fordelingsreglerne, kan være ganske betydelige, og det har naturligvis sammenhæng med, at i de senere år har ikke mindst pengeinstitutterne haft betydelige indtægter, som er kommet til beskatning som selskabsskat. Deraf naturligt den større interesse hos kommunerne for fordelingsprincipperne.

En anden del, som er kommet ind som noget nyt, er beskatningen af fonde og foreninger, herunder kreditforeninger. Den er ikke kommet i virksomhed endnu, men netop på det grundlag synes jeg også, det er vigtigt, at fordelingsprincipperne er klaret på forhånd, inden vi første gang ser den konkrete fordeling.

Jeg kan sige til hr. Svend Heiselberg, som rejste spørgsmålet om, hvorvidt der kunne være spørgsmål at knytte til beskatningen af kreditforeninger og fordelingen, hvor der er tale om, at en kreditforening har afdelinger forskellige steder i landet, at det er jeg meget parat til at se på. Men jeg tror ikke, det er noget, der flytter den almindelige opfattelse af, hvordan kreditforeningsbeskatningen i øvrigt ville komme til at fungere. Som jeg opfatter hr. Svend Heiselberg, er der tale om, hvorvidt man har egentlige afdelinger i enkelte byer i landet, som kan komme ind i billedet på samme måde, som hvis et forsikringselskab har en egentlig afdeling i en by, eller et parallelt spørgsmål. Jeg tror ikke, det er noget, som betyder meget i det samlede billede, men naturligvis kan det være rimeligt at se på det ud fra en retfærdighedsbetragtning.

Retfærdighedsbetragtningen gælder også spørgsmålet om bagatelgrænserne, dette, at man for et par år siden gennemførte en minimumsgrænse for, hvilke beløb der skulle fordeles. Det er naturligvis en rigtig tanke ud fra et regelsanerings synspunkt. Derfor brydes her hensynet til at have en enkel og en begrænset administration med hensynet til, hvad der er rimeligt.

Jeg har fundet som baggrund for mit forslag, at der med de minimumsgrænser, som var sat for, hvilket beløb der skulle fordeles til de enkelte kommuner, skete en forskydning i forholdet mellem den by, der havde hovedvirksomheden, og de kommuner, som havde afdelinger af mindre omfang, og som utvivlsomt i et vist omfang nu i disse par år er gået glip af en andel af virksomhedens skat, som de ellers har haft.

Man har været lidt inde på, at vi ikke har kunnet oplyse virkningen af den del af lovforslaget. Det hænger jo ganske enkelt sammen med, at man ikke har kendskab til, i hvilke tilfælde en sådan regel ville være kommet i anvendelse. Hvis udvalget ønsker det, er jeg selvsagt parat til at søge ved stikprøver eller på anden måde at belyse, hvordan en sådan ændret regel ville virke, men det er ikke muligt ved en indkodning i et edb-apparat at trække en samlet liste ud over, hvordan noget sådant ville virke, for de nødvendige data findes ikke.

Jeg kan kun bekræfte, at det naturligvis er vigtigt, at selskabsbeskatningen og kommunernes andel af den er sådan indrettet, at det giver kommunerne den rigtige tilskyndelse til at foretage en god ligning. Om dette kan man nok sige, at det ikke så meget er et spørgsmål om den samlede procentvise andel, som kommunerne får, som et spørgsmål om, hvilken ligningsindsats man behøver over for mindre virksomheder med små overskud i forhold til de meget store virksomheder eller f.eks. kreditforeninger eller banker, som giver nogle meget betragtelige andele af selskabsskatten for kommunerne, men hvor den ligningsmæssige anstrengelse måske ikke er væsentlig større, end den er for en mindre virksomhed.

Derfor tror jeg, at det billede er væsentlig mere nuanceret, og spørgsmålet kan ikke bare besvares ved, at man siger, at så må kommunerne have en større andel. Jeg tror, at billedet af store selskabers skatteevne i for-